

“Només l'honestedat i la transparència restabliran el respecte i l'afecte per l'Església”

Dij, 29/04/2010 per Catalunya Religió

Arran de la polèmica pels abusos a menors, la Conferència Espanyola de Religiosos ha emès un comunicat on demana honestedat i transparència per superar la crisi. El document incideix en la prevenció dels abusos a menors, especialment en aspectes “com la selecció dels candidats a la vida religiosa i al sacerdoci, la seva avaluació psicològica, espiritual i apostòlica durant la seva formació i la maduresa afectiva exigida a aquells que assumeixen una opció de vida cèlibe i que, havent-la assumit, demanen ser ordenats preveres”. El religiosos de la [CONFER](#), on està integrada la [Unió de Religiosos de Catalunya](#), també assumeix “el desig d'acollir, amb tot l'afecte que ens és possible, les víctimes i els seus familiars, als quals s'ha ferit tan profundament; volem escoltar les seves angoixes i solidaritzar-nos amb el seu dolor i reclam de justícia”. Aquest és el text complet del document:

"I qui acull un infant com aquest en nom meu, m'acull a mi. Però el qui fa caure en pecat un d'aquests petits que creuen en mi, més li valdria que li pengessin al coll una mola de molí i l'enfonsessin enmig del mar..." (Mt 18,5-6)

Els religiosos i religioses d'Espanya estem compromesos en la nostra tasca apostòlica, del tipus que sigui, amb el respecte a la vida i als drets dels més pobres i dels més vulnerables de la societat. Molts dels nostres germans i germanes han dedicat i continuen dedicant les seves vides, amb un lliurament exemplar, a la tasca educativa, pastoral i social d'infants i joves que constitueixen una de les franges importants entre els més vulnerables del nostre món.

Des d'aquest compromís i dedicació, Confer considera un deure manifestar una paraula pública davant la gravetat dels fets d'abusos a menors que s'imputen a sacerdots i religiosos. Són fets doblement greus: davant les lleis civils i la societat, però més encara davant l'Església, ja que han estat comesos per persones que gaudien de la confiança dels pares, dels mateixos infants i joves i de la comunitat

eclesial. S'ha manifestat una conducta en flagrant contradicció amb el testimoni que exigia aquesta confiança fundada en la seva condició de sacerdots o religiosos.

Són delictes que transcendeixen el lloc on han estat comesos i es converteixen en una taca global per a la vida consagrada i, per tant, per a l'Església. Des d'aquí volem manifestar el desig d'acollir, amb tot l'afecte que ens és possible, les víctimes i els seus familiars, als quals s'ha ferit tan profundament; volem escoltar les seves angoixes i solidaritzar-nos amb el seu dolor i reclam de justícia. Som conscients que per a això cal reconèixer davant Déu i davant la societat la gravetat i la culpabilitat de les actuacions comeses contra infants indefensos i el tractament d'ocultació que institucionalment, durant molt de temps, se'ls ha donat. Aquest reconeixement públic de l'Església l'ha fet el mateix Papa amb humilitat, sinceritat i valentia. Els religiosos i les religioses, membres amb especial responsabilitat pastoral en l'Església, ens sentim solidàriament consternats i avergonyits, disposats a cercar remeis eficaços "per garantir que en el futur els infants estiguin protegits de semblants delictes" (Benet XVI, [Carta pastoral als catòlics d'Irlanda, n. 2](#)). A la vegada, emanem la Gràcia de la Misericòrdia de Déu per a aquells que han traït la confiança dels més vulnerables i el ministeri sacerdotal, a fi que obtinguin el perdó de Jesucrist reconeixent la gravetat dels seus actes i sotmetent-se a l'exigència de la justícia humana.

Manifestem amb afecte filial la nostra solidaritat a Benet XVI i l'acompanyem amb la nostra oració en aquestes circumstàncies tan doloroses per a l'Església. Hem d'aprendre de la seva actitud i manera d'afrontar amb rectitud i fortalesa aquest temps difícils, en què no falten crítiques i insinuacions infundades a la seva persona i a l'Església. Hem d'aprendre del seu amor a la veritat, del seu desig de transparència, de la seva humilitat per reconèixer el pecat d'alguns fills de l'Església, del seu dolor pel dany tan profund ocasionat a víctimes innocents.

Són situacions que han de fer reflexionar els Superiors sobre aspectes com la selecció dels candidats a la vida religiosa i al sacerdoci, la seva avaluació psicològica, espiritual i apostòlica durant la seva formació i la maduresa afectiva exigida a aquells que assumeixen una opció de vida cèlibe i que, havent-la assumit, demanen ser ordenats preveres. D'una banda, els qui assumeixen la castedat pel Regne de Déu com una opció de vida tenen el repte d'assolir el seu ple desenvolupament personal a través d'un equilibri savi i madur en la seva integració social i en la comunitat religiosa. D'altra banda, han de ser ajudats en aquest procés humà i espiritual. A més, els Superiors no només han de prestar atenció a la maduresa afectiva dels sacerdots i religiosos, sinó també de tots aquells que col·laboren amb els religiosos i religioses en les institucions educatives, socials i pastorals.

Aquesta atenció particular, acompanyada d'una sensibilització i formació adequada, serà garantia d'una eficaç prevenció de possibles abusos a menors en el futur. Cal igualment adoptar totes les mesures que es considerin pertinents per recuperar la confiança i la seguretat de la societat en els educadors, religiosos i laics, sense la qual no és possible formar persones madures ni cristians adults en les seves relacions interpersonals.

Finalment, volem manifestar el nostre compromís davant la societat i l'Església de cerca de la veritat, de transparència, de col·laboració amb la justícia i de suport a les víctimes, convençuts que només l'honestedat i la transparència, com ha dit el Papa, restabliran el respecte i l'afecte per l'Església.

